

๓๖

บูชาข้าวพระแบบเข้าถึง

วันอาทิตย์ต้นเดือน บูชาข้าวพระอย่าขาดกันนะ แม้วันอาทิตย์ธรรมดา หากมีความจำเป็นเราอาจจะขาดได้บ้าง เฉพาะผู้ที่ไปมาวัดได้สะดวก แต่วันอาทิตย์ต้นเดือนอย่าขาด เพราะว่าเป็นบุญใหญ่ ซึ่งบังเกิดขึ้นได้ยาก ต้องมีการบังเกิดขึ้นของวิชากรรมกาย สิ่งนี้จึงจะบังเกิดขึ้นได้ไม่ใช่ของง่ายเลย

ดังนั้น อาทิตย์ต้นเดือนต้องมาวัด และอย่ามาตามลำพัง ให้ชวนผู้ที่เป็นที่รักของเรามาด้วย แม้แต่เด็กตัวเล็กๆ ถ้าตัวเล็กมาก ที่เรายังควบคุมเสียงร้องของเธอยังไม่ได้ เราก็เอาไว้ขอบนอก ถ้าควบคุมได้ เราก็เอาเขยิบเข้ามา เพื่อจะได้ปลุกฝังวัฒนธรรมชาวพุทธ

การบูชาข้าวพระอย่างนี้ เป็นบุญใหญ่ เพราะจะต้องเข้าถึงวิชากรรมกายจึงจะทำอย่างนี้ได้ บุญเกิดขึ้นมากในระดับที่เราเอามาแก้ไขบาปกรรมวิบากมารของเราได้เร็วแรง สามารถย่อระยะเวลาในการเดินทางที่ไปสู่จุดหมาย

ปลายทางที่จะต้องไปเป็นทีมนี้ได้สั้นเข้า ใกล้เข้า กลั่นแกล้ง
วิบากกรรมจากหนักเป็นเบา เบาเป็นหาย

เพราะฉะนั้น ในทุกๆ วันอาทิตย์ต้นเดือน ต้องมากันนะ
เป็นบุญใหญ่พิเศษ ที่เราไม่ควรขาดเลย ๑ เดือน มีเพียง
ครั้งเดียว ๑ ปี มีเพียง ๑๒ ครั้งเท่านั้น เราทำต่อเนื่องกัน
มา ๕๐ กว่าปีแล้ว

ที่ว่าเป็นบุญใหญ่ เพราะโอกาสที่จะน้อมนำไทยธรรม
ไปถวายเป็นพุทธบูชาแด่พระธรรมกายของพระพุทธเจ้า
พระอรหันต์ทั้งหลายที่ดับขันธปรินิพพานมาแล้วนับ
อสงไขยพระองค์ไม่ถ้วนอย่างนี้ ไม่ใช่เกิดขึ้นได้ง่าย เป็น
สิ่งที่ยาก ต้องมีการบังเกิดขึ้นของพระพุทธศาสนา และ
วิชาธรรมกายที่มีเป้าหมายในการปราบมารประหารกิเลส
ให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ และไปสู่ที่สุดแห่งธรรมบังเกิดขึ้น
นั่นแหละ สิ่งนี้จึงบังเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ค่อย
คุ้นเคยกันเท่าไร

มีแต่คุ้นเคยในการบูชาข้าวพระแบบปกติธรรมดา ที่
เรามีจิตเลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยากทำบุญ อยาก
ใส่บาตรกับพระองค์ แต่ท่านดับขันธปรินิพพานไปแล้ว เรา
ก็ไม่ทราบจะไปเจอพระองค์ได้อย่างไร มีศรัทธาจึงจัดสำรับ
อาหารหวานคาวอย่างละเล็กละน้อยมาตั้งไว้ที่หน้าโต๊ะหมู่
บูชา โดยมีพุทธปฏิมากร หรือพระพุทธรูปเป็นตัวแทน

พระบรมศาสดา กล่าวคำถวายด้วยจิตที่เลื่อมใส แล้วเราก็อธิษฐานจิตนึกถึงบุญนั้น ที่ผ่านมาก็จะทำกันอย่างนี้

การบูชาข้าวพระในวันอาทิตย์ต้นเดือนนี้ ไปถึงถูกตัวจริงที่ทำให้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย คือ พระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วน จะต้องมีการบังเกิดขึ้นของวิชาธรรมกาย เพราะฉะนั้นบุญจึงบังเกิดขึ้นมาก อุปมาผลบุญที่ได้เหมือนฝนตกลงมาในจักรวาลที่โล่งกว้าง ไม่มีอะไรกำบัง ที่เราเห็นฟ้าครอบอย่างนี้ ฝนเต็มฟ้าครอบอย่างนี้หลาย ๆ ครั้ง

ถ้ามีบุญน้อย เราก็ไปสู้รบปรบมือกับพญามารไม่ได้ เพราะว่าจะสู้กับบาปศัkdีสิทธิ์ของพญามาร ต้องด้วยบุญ ศักดิ์สิทธิ์ของพระนิพพาน ดังนั้นต้องมีบุญเยอะๆ อย่างนี้ แต่ถึงกระนั้นต้องทำถี่ๆ บ่อยๆ แม้บ่อยก็ปีละแค่ ๑๒ ครั้งเท่านั้น จึงจะพอสู้รบปรบมือกันได้ เพราะขนาดนี้เรายังไม่เห็นตัวจริงเขาเลยนะ จนกระทั่งเข้าถึงวิชาธรรมกายนี้แหละ ถึงจะไปเห็นตัวจริงเขาได้

ดังนั้น อย่าขาดบุญบูชาข้าวพระกันนะ

ทุกอาทิตย์ต้นเดือนต้องมาวัดกัน

๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

